

URZĄD PATENTOWY

A61m 9/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 26557.

Kl. 30 k, 5/03.

Firma Waldek & Wagner
(Praga, Czechosłowacja)
i Richard Fürst
(Wiedeń, Niemcy).

Rurka do przemywania kiszek.

Zgłoszono 8 lipca 1936 r.
Udzielono 29 kwietnia 1938 r.
Pierwszeństwo: 16 czerwca 1936 r. (Austria).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest rurka do przyrządów do przemywania kiszek pod wodą. Zastosowanie tej rurki według wynalazku zapobiega nieprzyjemnemu odczuwaniu nacisku dotychczas stosowanych rurek na ścianki kiszek. Osiągało się to dotychczas np. w ten sposób, że rurkę odbytową łączyło się za pomocą dodatkowych narządów z nasadą dopływową głowicy do przepłukiwania, np. za pomocą kolanka gumowego, odlanego z miękkiej gumy, lub też w rurkę odbytową z miękkiej gumy wkładało się zwiniętą śrubowo

sprężynę. Uzyskana w ten sposób do pewnego stopnia swoboda ruchu rurki odbytowej wystarczała w zupełności do przeprowadzania kuracji kąpielowych, lecz wobec co raz szerszego zastosowania kąpeli kiszkowych, np. przy chorobach podbrzusza, chorobach wewnętrznych, narządów kobiecych, a nawet przy tworzeniu się obrzęków kiszek i przyległych narządów, powstało zagadnienie wytworzenia rurek do przemywania kiszek, trwałych i dających się zastosować we wszystkich, a więc także i nienormalnych przypadkach, gdy

np. chorobliwe zmiany w ciele (przesunięcia lub tworzenia się obrzeków) powodują nienormalne położenie i zmianę kierunku osi kiszki odbytovej. W tych przypadkach w celu uniknięcia wewnętrznych uszkodzeń ciała powodowanych rurką do kiszek musi ona mieć jak największą swobodę ruchu i giętkość; ponadto, by rurka nadawała się do pracy masowej w uzdrowiskach i zakładach nie powinna ona podlegać szybkiemu ścieraniu się wskutek zużycia.

W tym celu rurka do przemywania kiszek według wynalazku niniejszego składa się ze sztywnej części dolnej oraz z elastycznej części górnej, utworzonej ze śrubowych zwojów drutu metalowego, dokładnie i szczelnie przylegających do siebie i tworzących rurkę. Do tej części górnej przyłączona jest znana końcówka z podłużnymi szczelinami.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania rurki do przemywania kiszek według wynalazku.

Rurka jest wykonana całkowicie z metalu i składa się ze sztywnej części dolnej *a*, która podczas użycia znajduje się na zewnątrz kiszek, oraz z elastycznej ruchomej części górnej *b*, która podczas użycia znajduje się wewnątrz kiszek; ta część górna posiada postać sprężyny śrubowej *c*, przy czym zwoje sprężyny przylegają szczelnie do siebie bez stosowania powłoki gumowej lub wkładek gumowych. Część *a* rurki nie wymaga żadnej specjalnej swobody przesuwu, gdyż w urządzeniu z głowicą do przepłukiwania lub siodłem do przepłukiwania kiszek stosunki przestrzenne pozostają zawsze jednakowe, z wyjątkiem bardzo nieznacznych różnic, całkowicie wyrównanych włączeniem kolanka gumowego *d*. Kolanko to posiada tę ważną zaletę w porównaniu ze zwykłym połączeniem za pomocą węża gumowego oraz w porównaniu ze zwykłym przegubem kulistym, że rurka do kiszek zawsze elastycznie i sprężynująco powraca do położenia pierwot-

negu (położenia wyjściowego albo spoczynkowego); w ten sposób zapobiega się wszelkiemu drażnieniu błony śluzowej kiszek przez nacisk wywołowany ciężarem rurki metalowej. Górna część *c* rurki, wprowadzana wewnątrz kiszek, posiada bardzo dużą swobodę ruchu i może się łatwo dostosować do wygięcia osi kiszek. Próby praktyczne wykazały, że także i przy zginaniach i uginaniach rurki otwory szczelinowe między poszczególnymi zwojami pozostają tak wąskie, że nie wpływają ujemnie na dokładność wykonywanych przemywań. Warunkiem koniecznym jest jednak bardzo duża dokładność wykonania uzwojenia.

Rurka do przemywania kiszek jest zaopatrzona na dolnym końcu w dwa zgrubienia pierścieniowe *f* i *f*₁, umieszczone w małym odstępie od siebie; na dolne zgrubienie *f* nasadzone zostaje kolanko gumowe *d*; zgrubienie to zapobiega wysunięciu się rurki *a* z kolanka *d*; górne zgrubienie *f*₁ przylega z zewnątrz do powierzchni końcowej kolanka zapobiegając w ten sposób głębszemu wejściu rurki w kolanko, a więc i skróceniu użytecznej długości rurki.

Zakres zastosowania powyżej opisanej rurki do przemywania kiszek może być rozszerzony przez połączenie jej końca, wprowadzonego do kiszek, ze znaną końcówką drucianą *e* o długości około 2 cm; dzięki temu zapobiega się w niezawodny sposób zatłokom wylotu rurki do kiszek zarówno przy ciśnieniu zwiększonym, jak i zmniejszonym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rurka do przemywania kiszek pod wodą, znamienna tym, że w swej części dolnej, znajdującej się podczas przemywania w kiszkiach, jest wykonana ze śrubowych zwojów (*c*) gołego drutu metalowego, dokładnie i szczelnie przylegających do siebie i tworzących rurkę.

2. Rurka według zastrz. 1, znamienna

tym, że jej górna część (*c*) jest zaopatrzona w znaną końcówkę drucianą (*e*).

3. Rurka według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że jej koniec dolny jest zaopatrzony w dwa pierścieniowe zgrubienia (*f*, *f*₁), umieszczone w pewnym odstępie od siebie, z których dolne (*f*) służy do nasadzania i przytrzymywania kolanka gumo-

wego, a górne (*f*₁) opiera się z zewnątrz na końcowej powierzchni kolanka.

Firma Waldek & Wagner.

Richard Fürst.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

